

andre Handelstraktater og til Landets Forsyning med Raastoffer. For øvrigt holdt den Agitation, at Befolkningen kunde faa billige og udmærkede Varer fra Udlandet, slet ikke Stik, for det var med den nuværende Markkurs et stort Spørgsmaal, om Tyskland overhovedet paa en Række Omraader var konkurrencedygtigt over for dansk Industri. — Taleren udtrykte sin store Tilfredshed med det *Finansstyre*, de to Regeringspartier havde udøvet siden 1929, et Styre, der havde været præget af Sundhed og Balance. Regnskabsoverskuddet paa Driften i disse Aar havde beløbet sig til over 60 Mill. Kr., og der havde fundet en fortsat Konsolidering Sted af Statens Kapitalstatus. Om *Forfatningsspørgsmaalet* ventede han en saglig Forhandling — Oppositionens Interesse for en Grundlovsændring vilde sikkert stige efter Udfaldet af Landstingsvalget. Regeringen og dens Partier ønskede et Resultat, der kunde samle saa mange som muligt, hvad der allerede fulgte af Bestemmelserne om Gennemførelse af Grundlovsændringer. — Fra *Oppositionspartiernes* Side haabede Taleren paa sagligt Medarbejde, idet Regeringen selvfølgelig tilbød saglig Forhandling om ethvert Lovforslag. Det vilde være heldigt, at de som rigtige Oppositionspartier indrettede sig paa, at der var indtraadt en ny Tid, og man kunde af Udviklingen i Sverige se, hvorledes Landbruget var i Stand til at gøre sig politisk gældende ved at føre en socialt forstaaende og sagligt redelig Politik. For *Retsforbundet* viste Valget fortsat Stagnation, og *Kommunismen* var efter Opgivelsen af den revolutionære Politik fuldkommen uden politisk Princip. Det danske Socialdemokrati havde ingen som helst Brug for Samarbejde med Kommunismen. — Hartvig Frisch sluttede sin Tale med nogle Bemærkninger om Demokratiets Udvikling i Norden i den nyeste Tid. Man havde i de nordiske Lande taget Arbejdet op paa den sociale Linie, et Arbejde, som hvilede paa to fundamentale Forudsætninger: paa den ene Side en fri og oplyst Bondestand, paa den anden Side en fri, organiseret og kundskabsrig Arbejderklasse. Paa dette Grundlag havde man kunnet bygge et Demokrati, som i Modsætning til det gamle liberale Demokrati, der ikke vovede sig i Kast med økonomiske Opgaver, virkelig nærmede sig det Maal at blive et socialt Demokrati. Det var i dette Tegn, Demokratiet og Regeringspartierne havde sejret i Danmark, og det var i dette Tegn, de vilde virke videre i den kommende Tid.

Venstres Ordfører, *Brorsen*, syntes, at Finansministeren havde givet et ensidigt Billede af den *finansielle Situation*. Det var ikke nok at pege paa Statsgældens efter Ministerens Mening ret ringe Vækst i Aarene fra 1929 til 1936; man